

Uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie I Wydział
Cywilny z dnia 3 czerwca 2019 r.

Powód Michał Pankiewicz wniósł pozew przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie o zasądzenie kwoty 5896 zł wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 2352,27 zł od dnia 18.08.2016 r. do dnia zapłaty, od kwoty 3412,84 zł od dnia 04.11.2016 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 130,89 zł od dnia 24.12.2016 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm prawem przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Na uzasadnienie swojego żądania powód wskazał, iż w dniu 03.08.2016 r. miał wypadek drogowy, w wyniku którego uszkodzony został pojazd Mazda 6 kombi o numerze rej. 3M494, leasingowany przez powoda w Raiffesen – Leasing Polska S.A. z siedzibą w Warszawie. Sprawca szkody złożył oświadczenie o swojej odpowiedzialności za zdarzenie i na tej podstawie pozwany przystąpił do likwidacji szkody. Szkada była likwidowana w ASO Mazda w Krakowie prowadzonej przez P.H.U. Anndora Sp. z o.o. z siedzibą w Bukowinie Tatrzańskiej. W toku likwidacji powstał spór co do sposobu naprawy prawego tylnego błotnika. Zdaniem pozwanego błotnik powinien zostać naprawiony poprzez jego naprawę, natomiast ASO Mazda konsekwentnie opowiadała się za wymianą wskazanego elementu, powołując się na specyficzne miejsce wystąpienia uszkodzenia oraz wymogi technologiczne producenta. Po zapoznaniu się z opiniami dystrybutora i rzeczoznawcy powód zdecydował się dokonać naprawy zgodnie z zaleceniami producenta i dokonał wymiany prawego tylnego błotnika za kwotę 3764,84 zł. Nadto powód zlecił wyspecjalizowanej firmie uzupełnienie powłoki ochronnej lakieru w miejscu podlegającym naprawie. Koszt usługi wraz z dojazdem wyniósł 1469,53 zł. Następnie powód zwrócił się do pozwanego o wypłatę odszkodowania z tytułu utraty wartości pojazdu w wyniku wypadku w kwocie 2352,27 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał powództwo w zakresie żądania zapłaty kwoty 3 412,84 zł i 130,89 zł wraz z odsetkami oraz wniósł o oddalenie powództwa w części dotyczącej zapłaty 2 352,27 zł z tytułu utraty wartości handlowej uszkodzonego pojazdu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczonymi od dnia 18 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Na uzasadnienie swojego stanowiska pozwany podał, iż nie neguje, że odszkodowanie za uszkodzenie samochodu może obejmować oprócz kosztów jego naprawy także zapłatę sumy pieniężnej, odpowiadającej różnicy między wartością tego samochodu przed uszkodzeniem i po jego naprawie. Jednak uszkodzony pojazd w następstwie zaistniałego zdarzenia, a następnie odbudowany w wyniku dokonanej naprawy powinien spełniać określone kryteria wskazujące na zasadność występowania rynkowego ubytku wartości jego składnika powstałej szkody w pojeździe. W przedmiotowej sprawie naprawa została dokonana w profesjonalnym zakładzie naprawczym i lakierniczym z użyciem oryginalnych części zamiennych. Zdaniem pozwanego nie doszło do utraty wartości pojazdu. Właścicielem pojazdu w dacie likwidacji szkody było Towarzystwo Leasingowe. Umowa leasingu zabezpiecza finansującego przed jakąkolwiek utratą wartości pojazdu w okresie leasingu.

Powód pismem procesowym (k. 49) cofnął powództwo w zakresie kwoty 3 543,73 zł z odsetkami za opóźnienie, wskazując że pozwany przekazał na jego rzecz kwotę 3543,73 zł wraz z odsetkami. Powód podał także, że pomiędzy stronami procesu nadal sporne jest roszczenie dotyczące utraty wartości rynkowej pojazdu.

Powód pismem procesowym (k.81) rozszerzył powództwo o kwotę 330,66 zł.

W związku z rozszerzeniem powództwa strona pozwana w piśmie procesowym (k.92) wniosła o oddalenie powództwa także w rozszerzonym zakresie.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny.

Powód Michał Pankiewicz w dniu 03.08.2016 r. miał wypadek drogowy w wyniku, którego uszkodzony został pojazd Mazda 6 kombi o numerze rej. 3M494, leasingowany przez powoda w Raiffesen – Leasing Polska S.A. z siedzibą w Warszawie. W wyniku tego zdarzenia został uszkodzony błotnik tylni prawy pojazdu Mazda 6 kombi o numerze rej. 3M494S. Sprawca szkody złożył oświadczenie o swojej odpowiedzialności za zdarzenie i na tej podstawie pozwany przystąpił do likwidacji szkody, którą zarejestrowano pod numerem PL2016080301739.

Dowód:

- akta szkody nr PL2016080301739 na płycie CD, k. 41.
- oświadczenie Mazda Motor z dnia 10.10.2016 r., k. 12;
- ekspertyza mgr inż. PK z dnia 02.11.2016 r., k. 13 – 15.

Szkoda była likwidowana w ASO Mazda w Krakowie prowadzonej przez P.H.U. Anndora Sp. z o.o. z siedzibą w Bukowinie Tatrzańskiej. Powód dokonał naprawy pojazdu zgodnie z zaleceniami producenta i dokonał wymiany prawego tylnego błotnika. Nadto powód zlecił wyspecjalizowanej firmie uzupełnienie powłoki ochronnej lakieru w miejscu podlegającym naprawie. Przedmiotowe zlecenie zostało wykonane. Naprawa została dokonana w zakładzie naprawczym (tj. ASO Mazda) i lakierniczym (tj. DANON CAR DETAILING) z użyciem oryginalnych części zamiennych.

Dowód:

- akta szkody nr PL2016080301739 na płycie CD, k. 41;
- oświadczenie Mazda Motor z dnia 10.10.2016 r., k. 12;
- faktura FV/BL/M/45/16/LI z dnia 03.11.2016 r., k. 20;
- potwierdzenie płatności, k. 21;
- rachunek nr RA/49/2016 z dnia 03.12.2016 r., k. 24;
- oświadczenie przedsiębiorstwa DANON CAR DETAILING, k. 25.

W dniu 03.04.2017 r. powód zawarł z leasingodawcą umowę cesji roszczeń odszkodowawczych dochodzonych w niniejszej sprawie opiewających na kwotę 5896 zł.

Dowód:

- umowa przelewu, k. 34 – 35.

Rynkowy ubytek wartości pojazdu Mazda 6 nr rej. KR 3M494 po kolizji z dnia 03.08.2016 r. na podstawie arkusza rynkowego ubytku wartości pojazdu do wyceny nr T587/2018 wynosił 3 300 zł brutto.

Dowód:

- opinia biegłego mgr inż. Andrzeja Trąbki, k. 62 – 67.

Stan faktyczny w sprawie był w znacznym stopniu niekwestionowany. Okolicznością bezsporną w sprawie był nadto fakt zaistnienia szkody w należącym do powoda pojeździe marki Mazda 6 nr rej. KR 3M494 (z wyłączeniem dochodzonej niniejszym pozwem szkody w postaci utraty wartości pojazdu), a także to, iż do szkody doszło z winy kierowcy ubezpieczonego w pozwanym Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Strony przyznały, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie, które pokryło koszty naprawy uszkodzonego pojazdu należącego do powoda. Powyższy stan faktyczny Sąd

ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, tj. akta szkody nr PL2016080301739 na płycie CD, oświadczenie Mazda Motor z dnia 10.10.2016 r., faktura FV/BL/M/45/16/LI z dnia 03.11.2016 r., potwierdzenie płatności, rachunek nr RA/49/2016 z dnia 03.12.2016 r., oświadczenie przedsiębiorstwa DANON CAR DETAILING, ekspertyza mgr inż. PK z dnia 02.11.2016 r. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a w ocenie Sądu nie było podstaw, by poddawać w wątpliwość okoliczności faktyczne wynikające z ich treści. Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że dowody z tych dokumentów tworzą spójny, nie budzący wątpliwości w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a przez to w pełni zasługujący na wiarę materiał dowodowy.

W ocenie Sądu, opinia biegłego mgr inż. Andrzeja Trąbki z dnia 24.08.2018 r. sporządzona została przez osobę mającą odpowiednią wiedzę i doświadczenie z zakresu wyceny kosztów naprawy w oparciu o odpowiednie przesłanki i metody badawcze. Biegły w sposób poprawny zanalizował stan faktyczny, prawidłowo zgromadził materiały potrzebne do wydania opinii i sporządził opinię uwzględniającą wszystkie aspekty sprawy. Zdaniem Sądu, sporządzona opinia jest jasna, logiczna i wewnątrznie niesprzeczna, stąd nie ma podstaw do kwestionowania wniosków w niej zawartych. Wskazać również należy, iż jest to opinia sporządzona przez osobę, co do bezstronności której nie można mieć wątpliwości. Biegły w sporządzonej opinii szczegółowo uzasadnił w jaki sposób został wyliczony ubytek wartości pojazdu. Podał, że wyliczenia kosztu naprawy uszkodzeń pojazdu Mazda 6 nr rej. KR 3M494 dokonał przy pomocy programu Audatex, w załączeniu do opinii kalkulacja naprawy nr T587/2018. Nadto wyliczenia utraty wartości rynkowej powstałej w pojeździe Mazda 6 nr rej. KR 3M494 po kolizji z dnia 03.08.2016 r. dokonał przy pomocy programu InfoEkspert w załączeniu do opinii arkusza rynkowego ubytku wartości pojazdu do wyceny nr T587/2018. Rynkowy ubytek po naprawie zgodnej z technologią producenta pojazdu wyniósł 3,5 % wartości pojazdu, co kwotowo oznacza 3 300 zł. Przyjęcie tej kategorii pozwoliło na wyliczenie rynkowego ubytku wartości pojazdu we wskazanej powyżej kwocie. Zaznaczenia wymaga, iż strony nie kwestionowały opinii biegłego sporządzonej w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. W sprawie nie zachodziły zdaniem Sądu okoliczności wskazane w art. 203 § 4 k.p.c. skutkujące uznaniem cofnięcia pozwu za niedopuszczalne.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym na mocy art. 355 § 1 k.p.c. w punkcie I wyroku umorzył postępowanie co do kwoty 3543,73 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

Art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych stanowi, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest między innymi zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Natomiast na podstawie art. 36 przywołanej ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym

umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Na mocy natomiast art. 824 § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

W orzecznictwie utrwalił się pogląd, iż szkoda jest uszczerbkiem w prawnie chronionych dobrach, wyrażającym się w różnicy między stanem dóbr, jaki istniał i jaki mógłby następnie wytworzyć się w normalnej kolei rzeczy, a stanem, jaki powstał na skutek zdarzenia wywołującego zmianę w dotychczasowym stanie rzeczy, z którym to zdarzeniem ustawodawca wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1957r., II CR 304/57, OSNCK 1958/3/76). Rozmiar samej szkody nie jest jednak tożsamy z wysokością odszkodowania, które wyznaczane są przez tzw. normalny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem wywołującym uszczerbek, a szkoda. W świetle przepisów kodeksu cywilnego zasadą jest, że naprawienie szkody obejmuje straty, jakie poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono (art. 361 § 1 k.c.). Szkoda podlega naprawieniu według reguł określonych w art. 363 § 2 k.c., czyli wysokość odszkodowania powinna być ustalona (co do zasady) według cen z daty ustalenia odszkodowania. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić (wyrok SN z dnia 07 sierpnia 2003r., IV CKN 387/01, lex 141410).

W niniejszej sprawie powód domagał się odszkodowania z tytułu ubytku wartości rynkowej pojazdu. Obowiązek rekompensaty poszkodowanemu szkody w postaci ubytku wartości rynkowej pojazdu wynika z art. 361 § 2 k.c, zgodnie z którym naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Zasadą jest też, że dla zrekompensowania szkody majątkowej w pojeździe nie jest konieczne uprzednie naprawienie samochodu. Powyższe należy odnieść również do szkody poniesionej przez powoda w postaci uszkodzenia należącego do niego samochodu, której naprawienia dochodził w niniejszym postępowaniu. Co do roszczenia w zakresie utraty wartości rynkowej pojazdu orzecznictwo sądów powszechnych jest już ugruntowane. Sądy powszechne przyjmują, że jest to roszczenie, które należy się poszkodowanemu w przypadku uszkodzenia jego pojazdu. Takie też stanowisko wynika z uchwały Sądu Najwyższego 12 października 2001 roku. Z tej uchwały, ani z jej uzasadnienia nie wynika, aby szkoda polegająca na utracie, w wyniku kolizji wartości rynkowej pojazdu mogła zostać wyrównana dopiero po naprawie samochodu. Takie samo stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z 7 sierpnia 2003 roku w sprawie IV CKN 387/01, w którym stwierdził, że obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 15.11.2001 r., III CZP 68/01, OSPiKA 2002, nr 7-8, poz. 103 oraz orzeczenie Sądu Najwyższego z 27.6.1988 r., I CR 151/88, nie publ.). Stąd też, w świetle powyższych uwag, uznać należało, że roszczenie z tytułu utraty wartości rynkowej majątkowej pojazdu stanowi szkodę majątkową w rozumieniu art. 361 k.c. pozostającą w normalnym związku przyczynowo-skutkowym z działaniem lub zaniechaniem, z którego wynikła szkoda.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz biorąc pod uwagę, iż pozwany w toku podjętych działań likwidacji szkody w ramach ubezpieczenia OC sprawy zdarzenia uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił powodowi odszkodowanie z tytułu uszkodzonego pojazdu należało uznać, iż powodowi przysługuje nadto odszkodowanie za utratę wartości handlowej pojazdu. Reasumując powyższe rozważania wskazać należy, że w przedmiotowej sprawie w sposób nie budzący wątpliwości Sąd biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego określił ubytek

wartości pojazdu powoda na kwotę 3.300 zł brutto w stosunku do jego wartości sprzed wypadku. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu kwotę 2682,93 zł, mając na względzie, iż pierwotnie żądanie pozwu wynosiło 5896 zł, jednakże powód cofnął powództwo w zakresie 3412,84 zł i 130,89 zł, a następnie rozszerzył żądanie pozwu o kwotę 330,66 zł. Niemniej jednak przedmiotowe rozszerzenie pozwu dotyczyło wyłącznie kwoty głównej, powód w piśmie procesowym nie zawarł także wniosku o rozszerzenie pozwu w kwocie 330,66 zł wraz z odsetkami. Sąd zasądził, zgodnie z żądaniem pozwu odsetki mając na względzie art. 481 § 1 k.c. od kwoty 2352,27 zł od dnia 18 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty. Powód w piśmie procesowym rozszerzającym powództwo, ostatecznie określił swoje żądanie, a żądanie te, co wprost wynika z analizowanego pisma nie zawiera jakichkolwiek odsetek od kwoty 330,66 zł., a w tym także daty początkowej zasądzenia odsetek. Rozszerzenie powództwa dotyczy wyłącznie świadczenia głównego, nie ma w nim świadczeń ubocznych. Nie można zatem domniemywać żądania powoda odnośnie odsetek, skoro powód, który ponadto był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wprost o nich nie wskazał. Sąd nie może uwzględnić roszczenia w większej wysokości niż żądał powód nawet wtedy, gdy z okoliczności sprawy wynika, że powodowi przysługuje świadczenie w większym rozmiarze. Orzeczenie odsetek od kwoty 330,66 zł naruszałoby art. 321 k.p.c., albowiem Sąd orzekłby ponad żądanie powoda (wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 7 marca 2019 III Ca 1079/18).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu w związku z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Powód, wygrywając proces w całości, poniósł łącznie koszty 2412,00 zł, w tym z tytułu opłaty od pozwu 295,00 zł oraz 1 800,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł, a także kwotę 300,00 zł tytułem zaliczki na opinię sporządzoną przez biegłego.

Sąd działając na mocy art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał ściągnąć od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie kwotę 17 zł tytułem opłaty od rozszerzonego pełnomocnictwa i 297,41 zł tytułem zwrotu wydatków.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji.